

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. június 10.
(OR. en)

9694/21

CLIMA 143
ENV 420
SAN 393
AGRI 272
FORETS 34
ENER 272
TRANS 389
ECOFIN 590

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2021. június 10.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	9419/21
Biz. dok. sz.:	6521/21 - COM(2021) 82 final
Tárgy:	Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Európa létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia – A Tanács következtetései

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti témáról szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2021. június 10-i, 3800. ülésén jóváhagyott.

Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Európa létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia

– A Tanács következtetései –

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

EMLÉKEZTETVE az alábbi témájú tanácsi következtetésekre:

- „A biológiai sokféleség – sürgős fellépésre van szükség”¹,
- a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia²,
- az erdészeti vonatkozású uniós szakpolitikai kilátások és a 2020 utáni uniós erdőgazdálkodási stratégia³,
- „Klíma- és energiadiplomácia – Az európai zöld megállapodás külső dimenziójával kapcsolatos célok teljesítése”⁴,

FELISMERVE, hogy a biológiai sokféleség csökkenése és az éghajlatváltozás, valamint ezek hatásai és megoldásai természetüknél fogva kapcsolódnak egymáshoz,

FELISMERVE, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos szélsőséges események gyakoribbá, intenzívebbé és tartósabbá válnak, valamint hogy a lassan kialakuló események egyre nagyobb területeket érintenek, továbbá hogy mindkettő növeli a jelentős emberi, anyagi és természeti veszteségek bekövetkezésének kockázatát,

¹ 12210/20.

² 12099/20.

³ 12695/1/20 REV 1.

⁴ 5263/21.

FELISMERVE, hogy az éghajlatváltozásra adott hosszú távú globális válasz kulcsfontosságú elemeként az Európai Uniónak és tagállamainak, valamint az összes többi országnak sürgősen fokozniuk kell alkalmazkodóképességüket, erősíteniük kell rezilienciájukat és csökkenteniük kell az éghajlatváltozással szembeni kiszolgáltatottságot, MEGÁLLAPÍTVA, hogy az alkalmazkodási intézkedések – különösen a biztosítékokat tartalmazó, természetalapú megoldások alkalmazása révén – általánosságban költséghatékonyak, valamint hogy az éghajlatváltozáshoz való sikeres alkalmazkodás kézzelfogható hozzáadott előnyöket hozhat a természet, a társadalom és a gazdaság számára,

FELISMERVE, hogy az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló erőfeszítések mellett az alkalmazkodásra irányuló erőfeszítések is döntő fontosságúak annak biztosításához, hogy a társadalmak és ökoszisztémák rezilienssé váljanak a jelenlegi és előre jelzett éghajlati kockázatokkal szemben, HANGSÚLYOZVA, hogy biztosítani kell, hogy az európai zöld megállapodás keretébe tartozó valamennyi kapcsolódó kezdeményezés kölcsönösen támogassa egymást,

TUDATÁBAN ANNAK, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia az európai zöld megállapodás egyik kulcsfontosságú kezdeményezése, amely arra irányul, hogy az uniós gazdaságot 2050-re fenntarthatóvá és klímasemlegessé tegye, hogy védje, helyreállítsa és fenntarthatóan használja a biológiai sokféleséget, hogy javítsa az állampolgárok egészségét és fokozza jóllétüket, továbbá hogy biztosítsa az EU gazdaságának fenntarthatóságát, valamint körforgásos és inkluzív jellegét,

VÁRAKOZÁSSAL TEKINTVE az európai klímarendelet elfogadása elé, amely rendelet előírja, hogy az érintett uniós intézményeknek és a tagállamoknak – a Párizsi Megállapodás 7. cikkével összhangban – biztosítaniuk kell a folyamatos előrehaladást az alkalmazkodóképesség fokozása, a reziliencia megerősítése és az éghajlatváltozással szembeni kiszolgáltatottság csökkentése terén,

NYUGTÁZVA az EU és tagállamai által – többek között az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó 2013. évi uniós stratégia eredményeként – már elvégzett munkát, HANGSÚLYOZVA, hogy valamennyi tagállam elfogadott már nemzeti alkalmazkodási stratégiát és/vagy tervet,

ELISMERVE az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén fennálló nemzeti sajátosságokat és igényeket, mivel a változó éghajlat következményei a nemzeti, regionális és helyi körülményektől függenek,

ELISMERVE a tagállamok felelősségét az éghajlatváltozásra és a kockázatokra adott szakpolitikai válaszok kialakításában, valamint azt, hogy az alkalmazkodással összefüggő közös és nemzetközi kihívásokra uniós válaszokat kell kidolgozni, HANGSÚLYOZVA, hogy az EU-nak támogatnia kell és ki kell egészítenie a tagállamok által a polgáraik védelme érdekében hozott intézkedéseket,

NYUGTÁZVA, hogy az alkalmazkodást célzó politikának és az alkalmazkodási intézkedéseknek figyelembe kell venniük az éghajlatváltozás társadalmi dimenzióját – a nemi dimenzió integrálásának fontosságát is beleértve –, biztosítva, hogy a reziliencia igazságos legyen, továbbá különös figyelmet fordítva az éghajlati veszélyek által aránytalanul sújtott, legkiszolgáltatottabb csoportokra,

Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása

1. HATÁROZOTTAN ÜDVÖZLI „Az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens Unió létrehozása – Az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégia” című bizottsági közleményt (a továbbiakban: a stratégia); MEGÁLLAPÍTJA, hogy a stratégia az európai zöld megállapodás egyik kulcsfontosságú kezdeményezése a zöld átállás és a fenntartható növekedés megvalósítása szempontjából; MEGERŐSÍTI az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens, az éghajlatváltozás elkerülhetetlen káros hatásaihoz teljes mértékben alkalmazkodó Unió 2050-ig történő létrehozására vonatkozó hosszú távú elképzelését;

2. ÚGY VÉLI, hogy a világiárványt követő gazdasági helyreállításnak olyan hatékony, eredményes és fenntartható megoldásokon kell alapulnia, amelyek az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia növelésére, különösen a természetalapú megoldásokra⁵, többek között az ökoszisztéma-alapú alkalmazkodásra, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásnak és az éghajlatváltozás mérséklésének fokozására, a biológiai sokféleség védelmének fokozására és előmozdítására, a fenntartható fejlődési célok eléréséhez való hozzájárulásra, valamint az élelmezésbiztonság szavatolására összpontosítanak; TUDATÁBAN VAN annak, hogy a természetalapú megoldásoknak szilárd környezeti és társadalmi biztosítékokat kell tartalmazniuk annak érdekében, hogy mindenki számára előnyös megoldásokat lehessen találni az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra, az éghajlatváltozás mérséklésére és a biológiai sokféleség megőrzésére;

Intelligensebb alkalmazkodás

3. TUDATÁBAN VAN, hogy az anyagi, természeti és emberi veszteségek megelőzése és minimalizálása, a gazdasági és társadalmi költségek csökkentése, a polgárok egészségének és jóllétének javítása, továbbá a reziliencia fokozása, valamint a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások előmozdítása érdekében kulcsfontosságú, hogy javítsuk az éghajlatváltozás jelentette kockázatok és a katasztrófakockázatok kezelését, valamint a korai előrejelző rendszereket; ezzel összefüggésben HANGSÚLYOZZA, hogy összehasonlíthatóbb és jobb minőségű adatok cseréjére és gyűjtésére van szükség az éghajlatváltozás okozta kockázatok értékeléséhez, továbbá hogy jobban kell felhasználni a meglévő adatokat, ismereteket és platformokat az éghajlattal összefüggő veszélyek esetleges többdimenziós hatásainak azonosítása érdekében;

⁵ Ld. például: https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/research-area/environment/nature-based-solutions_en: „A biológiai sokféleség – sürgős fellépésre van szükség” című tanácsi következtetések szerint: „a természet által inspirált és támogatott megoldások, amelyek költséghatékonyak, továbbá egyidejűleg járnak környezeti, társadalmi és gazdasági előnyökkel, és hozzájárulnak a reziliencia kiépítéséhez”.

4. RÁMUTAT arra, hogy a kulturális örökségnek alkalmazkodnia kell a természeti katasztrófákhoz és az éghajlatváltozás lassan kialakuló hatásaihoz, megőrizve ugyanakkor a kulturális örökség által képviselt értékeket; HANGSÚLYOZZA ebben az összefüggésben az építészeti, tervezési és kulturális örökséggel kapcsolatos szakértelem integrálásának és felhasználásának fontosságát; KIEMELI, hogy integrált megközelítések kidolgozására kell törekedni az épített környezet – többek között az épített örökség és a kultúrtájak – katasztrófakockázat-kezelését illetően, mégpedig olyan konkrét tevékenységek révén, mint például a közösségi alapú katasztrófakockázat-kezelés, a kulturális örökség megőrzése mellett az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia szempontjainak beépítése az épületek és a kritikus infrastruktúrák építésére és felújítására vonatkozó kritériumokba, a katasztrófavédelmi felkészültség és a veszélyhelyzet-elhárítás, a korai előrejelző rendszerek, az infrastrukturális támogatás, a többféle kockázatra kiterjedő kockázatértékelések, a tervezett lakóhelyváltás és a reziliens megélhetési módok, erősítve ezáltal a katasztrófavédelmi felkészültséget, egyúttal növelve az európai települések és közösségek rezilienciáját;
5. TÁMOGATJA a Bizottság azon szándékát, hogy megerősítse a digitális technológiáknak az adatgyűjtéshez, az adatábrázoláshoz és az éghajlatváltozási forgatókönyvekhez történő fejlesztését és használatát a megalapozott döntéshozatal alátámasztása érdekében, ideértve az ismeretek, valamint a bevált gyakorlatok és megoldások cseréjét a szinergiák kihasználása, továbbá az erőfeszítések és struktúrák megkettőződésének elkerülése mellett; e tekintetben HANGSÚLYOZZA mindenekelőtt, hogy az éghajlatváltozás hatásainak értékelése szempontjából, nyilvánvaló szinergiák és igények fennállása esetén nagyon fontos továbbfejleszteni a Kopernikusz programot – beleértve a regionális és helyi szintű adatokat is –, és e tekintetben ÜDVÖZLI a Föld-megfigyeléssel foglalkozó tudásközpont elindítását; ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a nemzeti fejleményeket és sajátosságokat;
6. HANGSÚLYOZZA a CLIMATE-ADAPT platform által betöltött fontos szerepet, és ÜDVÖZLI a Bizottság azon szándékát, hogy a tagállamokkal konzultálva tovább aktualizálja és bővítse kapacitásait, beleértve az alkalmazkodás nyomon követésének és értékelésének fokozásában betöltött szerepét; FELKÉRI a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy egyrészt kapcsolják jobban össze a CLIMATE-ADAPT platformot a nemzeti platformokkal, másrészt támogassák a regionális és helyi hatóságokat az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázati adatokhoz és az alkalmazkodással kapcsolatos ismeretek terén alkalmazható technológiákhoz való hozzáférésben; ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy ezeket a kapcsolódó eszközöket fokozatosan az EU valamennyi hivatalos nyelvén bocsássa rendelkezésre;

7. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az éghajlatváltozás és a kórokozók földrajzi elterjedésében ebből eredő eltolódások, valamint az olyan egyre gyakoribb és szélsőségesebb időjárási események, mint a hőhullámok, áradások vagy viharok, jelentős hatást gyakorolnak az egészségre és az életminőségre; ezért ÜDVÖZLI az Európai Éghajlat- és Egészségvédelmi Megfigyelőközpont létrehozását; HANGSÚLYOZZA, hogy pontosabban meg kell határozni az egészségvédelmi megfigyelőközpont feladatait és célkitűzéseit, többek között a meglévő és jövőbeli intézményekhez viszonyítva is, és TUDATÁBAN VAN az „Egy az egészség” koncepció fontosságának;

Szisztematikusabb alkalmazkodás

8. KIEMELI, hogy elő kell mozdítani az alkalmazkodás rendszerszintű jellegét azzal, hogy koherens és következetes módon javítják az alkalmazkodás valamennyi vonatkozó jogszabályba és politikába való beépítését valamennyi releváns szinten, többek között fokozott ágazatközi kommunikáció és koordináció, valamint a reziliencia megerősítését célzó meglévő folyamatok, eszközök és intézkedések felhasználása révén; HANGSÚLYOZZA, hogy minden alkalmazkodási stratégiának és tervnek minden szinten a rendelkezésre álló legjobb tudományos bizonyítékokon kell alapulnia, tiszteletben tartva az elővigyázatosság elvét; ÜDVÖZLI a szakpolitikai koherencia javasolt elveit, nevezetesen: annak biztosítását, hogy az újabb kitétségek létrejöttének elkerülése céljából a szabályozás és a finanszírozás figyelembe vegye az éghajlatváltozás hatásait és az azzal összefüggő kockázatokat; valamint a fennálló kockázat csökkentését a reziliencia, a megelőzés és a felkészültség növelésével, továbbá a fennmaradó kockázatok kezelését;

9. HANGSÚLYOZZA a nyomonkövetési és értékelési folyamat jelentőségét az alkalmazkodási politikák és intézkedések eredményességének és teljesítményének értékelése szempontjából; továbbá FELKÉRI a Bizottságot, hogy egyrészt a tagállamokkal szoros együttműködésben dolgozzon ki további iránymutatást az alkalmazkodás nyomon követésére és értékelésére vonatkozóan, többek között az olyan, regionális és helyi sajátosságokat tükröző szabványok és mutatók harmonizált keretrendszerének alkalmazása révén, amelyek beépíthetők a kiszolgáltatottság értékeléseit területi szinten támogató földrajzi információs rendszerekbe; másrészt a tagállamokkal szoros együttműködésben nyújtson iránymutatást a projektek tervezése, kidolgozása, végrehajtása és nyomon követése során az éghajlattal kapcsolatos jelentős fizikai kockázatok azonosítására, osztályozására és körültekintő kezelésére vonatkozó közös elvek és gyakorlatok meghatározásával, az éghajlatváltozás hatásainak való kiszolgáltatottság és a kockázatok olyan értékelése révén, amely a tagállamok által már alkalmazott vonatkozó ISO- és európai szabványokon és módszereken alapul; továbbá HANGSÚLYOZZA, hogy el kell kerülni az adatgyűjtési, nyomonkövetési és értékelési követelmények megkettőzését, és elő kell mozdítani a meglévő uniós vagy nemzetközi szintű folyamatokkal és jelentéstételi kötelezettségekkel való szinergiákat, a nemzeti tapasztalatokra és gyakorlatokra építve;
10. RÁMUTAT az éghajlatváltozási forgatókönyveknek és a lehetséges hatásoknak a gazdasági és pénzügyi politikákba való integrálására szolgáló további eszközök kidolgozásának relevanciájára, a makroszintű költségvetési reziliencia fokozása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi és költségvetési keretek az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóak és fenntarthatóak legyenek; FELKÉRI a Bizottságot, hogy a tagállamokkal konzultálva dolgozzon ki és tárjon fel olyan további módszereket az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatok államháztartásra gyakorolt lehetséges hatásának mérésére és kezelésére, amelyekkel egyúttal megelőzhető az adatgyűjtési, nyomonkövetési és értékelési követelmények megkettőzése, és elkerülhetők az újabb adminisztratív terhek;

11. ÜDVÖZLI a Bizottság azon szándékát, hogy feltárja a helyi, regionális és nemzeti szintek között az alkalmazkodással kapcsolatos munkájuk során folytatott együttműködés további megkönnyítésének és előmozdításának módjait; HANGSÚLYOZZA a helyi és regionális reziliencia növelésének fontosságát, a helyi és regionális önkormányzatoknak az alkalmazkodás fő előmozdítóiként betöltött szerepét, valamint azt, hogy – a szubszidiaritás elvének figyelembevétele mellett – uniós szinten ennek megfelelően támogatni kell őket; HANGSÚLYOZZA, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó intézkedések és megoldások végrehajtása nagymértékben függ a helyi és regionális körülményektől, többek között a természetalapú megoldások végrehajtásától, amelyek lehetővé teszik az éghajlatváltozással szembeni sajátos kiszolgáltatottság hatékony és eredményes kezelését, figyelembe véve az egyéb környezeti sebezhetőségeket és az édesvíz egész évben való rendelkezésre állását is; FELKÉRI a Bizottságot, hogy a tagállamokkal konzultálva, a nemzeti sajátosságokat figyelembe vevő, meglévő iránymutatásokra és ismeretekre építve nyújtson kiegészítő ismereteket, oktatást és tájékoztatást a legjobb gyakorlatokról és megoldásokról a helyi és regionális hatóságok számára, amelyek alapvető fontosságúak az alkalmazkodással kapcsolatos helyi intézkedések és beruházások előmozdítása szempontjából;
12. EMLÉKEZTET ARRA, hogy az alkalmazkodással kapcsolatos intézkedések intenzívebb tétele, valamint a nemzeti, regionális és helyi hatóságok, illetve közösségek vezető szerepének biztosítása érdekében fokozottabban be kell vonni és szerepvállalásra kell ösztönözni a polgárokat az alkalmazkodási intézkedések kidolgozása és végrehajtása során a reziliencia igazságos és méltányos módon történő elérésének előmozdítása érdekében; ÜDVÖZLI e tekintetben az európai éghajlati paktumot; HANGSÚLYOZZA, hogy fontos figyelembe venni az éghajlatváltozás hatásainak társadalmi igazságossággal kapcsolatos szempontjait és elosztási hatásait, és biztosítani, hogy senkit ne hagyjunk hátra; ÜDVÖZLI a hosszú távú gazdasági diverzifikációra irányuló olyan stratégiákat és politikákat előmozdító erőfeszítéseket, amelyek lehetővé teszik a munkavállalók számára, hogy átképezzék magukat és a zöld növekedési ágazatok felé mozduljanak el, biztosítva az elegendő és magasan képzett munkaerő rendelkezésre állását; ÜDVÖZLI továbbá az oktatás és képzés támogatását a munkavállalóknak a reziliencia igazságos és méltányos módon történő kialakítását szolgáló átképzése és továbbképzése érdekében;

Gyorsabb alkalmazkodás

13. HANGSÚLYOZZA, hogy az alkalmazkodási intézkedések felgyorsítása érdekében alapvető fontosságú a megfelelő finanszírozás biztosítása; KIEMELI e tekintetben, hogy az éghajlatpolitikára, ezen belül az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó kiadási cél a 2021–2027-re szóló többéves pénzügyi keretben legalább 30 %-ra, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében pedig legalább 37 %-ra emelkedett; TOVÁBBRA IS MARADÉKTALANUL ELKÖTELEZETT az arra irányuló munka mellett, hogy a többéves pénzügyi keret biológiai sokféleséggel kapcsolatos éves kiadási céljai 2024-ben 7,5 %-ot, 2026-ban és 2027-ben pedig 10 %-ot érjenek el, figyelembe véve ugyanakkor az éghajlatpolitikai és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célok közötti meglévő átfedéseket; ÜDVÖZLI továbbá az Európai Beruházási Bank (EBB) csoport 2021–2025-ös klímabankütemtervét és az ütemtervben az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó ambíció növelését, valamint várakozással tekint az EBB kidolgozás alatt álló alkalmazkodási terve elé;
14. HANGSÚLYOZZA, hogy a magán- és a közszektornak szorosabban együtt kell működnie, különösen az alkalmazkodás finanszírozása terén; TUDATÁBAN VAN annak, hogy a magánszektor kritikus szerepet játszik a szükséges technológia és megoldások biztosításában, valamint a szükséges tőke mobilizálásában; TUDATÁBAN VAN e tekintetben az uniós taxonómia jelentőségének az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó, azon fenntartható tevékenységek azonosítása és fejlesztése szempontjából, amelyek tiszteletben tartják az uniós taxonómiai rendelet értelmében vett „jelentős károkozás elkerülését” célzó elvet⁶ és elkerülik a helytelen alkalmazkodást; FELKÉRI a Bizottságot, hogy mind a köz-, mind a magánszektor területéről hozzon példákat az alkalmazkodási intézkedések finanszírozásához kapcsolódó legjobb gyakorlatokra és megoldásokra;

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról, 17. cikk.

15. HANGSÚLYOZZA, hogy jobban meg kell érteni a magánbefektetések éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatoknak való kitettségét; ÜDVÖZLI ebben az összefüggésben a pénzügyi ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről szóló rendelet⁷ hatálybalépését és a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv felülvizsgálatáról szóló bizottsági javaslat közzétételét, és VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a fenntartható finanszírozásra vonatkozó megújított stratégia elé;
16. TUDATÁBAN VAN a kutatás és az innováció fontos szerepének az éghajlatváltozás hatásainak jobb megértésében és az alkalmazkodási megoldások kidolgozásában; ÜDVÖZLI a Horizont Európának az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra, ezen belül a társadalmi átalakulásra irányuló missziója, valamint az alkalmazkodás szempontjából releváns egyéb missziók javasolt szerepét, így a talajegészségüggyel és az élelmiszerekkel, a klímasemleges és intelligens városokkal, valamint az egészséges óceánokkal, tengerekkel, part menti és szárazföldi vizekkel foglalkozó missziók szerepét az Európának az éghajlatváltozás hatásaira való felkészültsége javítását, az alkalmazkodási intézkedések felgyorsítását és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára irányuló társadalmi átalakulás elmélyítését célzó megoldások bevezetésében; HANGSÚLYOZZA, hogy a Horizont Európa alkalmazkodáshoz kapcsolódó misszióinak végrehajtása során figyelembe kell venni az összes kritikus fontosságú ökoszisztémát; FELKÉRI a Bizottságot és a tagállamokat, hogy összpontosítsanak a sikeres kísérleti tanulmányok továbbfejlesztésére és az intézkedések végrehajtására, valamint biztosítsák, hogy az uniós finanszírozású tudományos tevékenység a regionális és helyi szintű egyedi igényekre is irányuljon;

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (HL L 317., 2019.12.9., 1. o.).

17. TUDATÁBAN VAN az éghajlat és a víz közötti kapcsolat fontosságának, tekintve, hogy az éghajlatváltozás számos veszélye összefügg a hidrológiai rendszerrel (tengerszintemelkedés, intenzív esőzések, áradások, vízhiány és aszályok, gleccserek olvadása, hótakaró és a tengerijég-viszonyok megváltozása); KIEMELI az olyan helyzetekhez kötődő megnövekedett kockázathoz kapcsolódó kihívásokat, amelyekben nincs elegendő víz, vagy éppen túl nagy a vízmennyiség; ilyen helyzet különösen a súlyos aszály, valamint az édesvíz elérhetőségének – többek között a csapadékháztartásnak a mennyiség, a minőség és az eloszlás tekintetében az év során bekövetkező változásaiból eredő – változása; HANGSÚLYOZZA továbbá, hogy a vízhiány problémáját súlyosbítani fogja a hőmérséklet emelkedése, különösen a száraz és félszáraz területeken, ami a párolgás fokozódásához és a víz iránti nagyobb igényhez fog vezetni a különböző – többek között a városi és mezőgazdasági – környezetekben, és LESZÖGEZI, hogy a fenntartható vízgazdálkodás és a vízhez kapcsolódó ökoszisztémák egészsége alapvető szerepet játszik az éghajlatváltozás hatásaival szembeni általános reziliencia szempontjából; TÁMOGATJA az integrált vízkészlet-gazdálkodás, valamint a hatékony, fenntartható és integrált vízügyi kormányzás további előmozdítását, valamennyi olyan ágazat bevonásával, amely elősegíti a határokon átnyúló vízügyi kihívások együttműködésen alapuló megközelítését;
18. integrált, ágazatokon és határokon átnyúló vízgazdálkodásra SZÓLÍT FEL, amely hozzájárul a fokozott rezilienciához, a fenntartható vízhasználat előmozdításához, a vízi ökoszisztémák védelméhez és megőrzéséhez, valamint az árvíz-kockázat, a vízhiány és az aszály kezelésére irányuló stratégiák javításához, a jövőbeli árvizek és aszályok kockázatának beépítésével, valamint az adatok időben történő és megbízható cseréjének megszervezésével és a korai előrejelzésekkel;

19. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az olyan természetalapú megoldások – többek között az ökoszisztémákkal és szolgáltatásaikkal való fenntartható gazdálkodás, azok helyreállítása és megőrzése –, amelyek fokozzák vagy fenntartják a biológiai sokféleséget, és hozzájárulnak a természetes élőhelyeket magukban foglaló területek növeléséhez, különösen alkalmasak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó intézkedésekre az egyéb vidéki és városi megközelítésekkel együtt, ideértve a víztakarékos technológiák és megoldások előmozdítását a mezőgazdaságban, például a kisebb vízigényű növényekre való átállást, továbbá a városok zöldítését és a víz újrafelhasználásának előmozdítását az iparban és a mezőgazdaságban, valamint a várostervezéssel, a háztartásokkal és az épületekkel összefüggésben; KIEMELI egyrészt az éghajlatváltozás vízzel kapcsolatos hatásaival szembeni reziliencia javításában játszott fontos szerepüket, amely elengedhetetlen az egészséges víz, óceánok, talaj, lápok és mocsarak fenntartásához, másrészt azt, hogy jelentősen fellendíthetik a tiszta édesvíz-ellátást, és csökkenthetik az árvizek és az aszályok kockázatát; ezenfelül a természetalapú megoldások egyik példaként ELISMERI az alkalmazkodási intézkedéseknek a fenntartható erdőgazdálkodásba való további integrálásának fontosságát, kiemelve az erdők multifunkcionális szerepét kiváltképp a helyi éghajlat stabilizálásában és hűtésében, a hidrológiai ciklusok szabályozásában és a szénkörforgáshoz való pozitív hozzájárulásban;
20. HANGSÚLYOZZA, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra alkalmazott természetalapú megközelítés részeként fokozni kell az ökoszisztéma-szolgáltatások hasznosítását, különös tekintettel a fenntartható mezőgazdasággal, az erdők ellenálló képességével, a biológiai sokféleséggel és a vízkörforgással kapcsolatos ilyen szolgáltatásokra; ezzel összefüggésben HIVATKOZIK az ökoszisztéma-helyreállítás ENSZ-évtizedére (2021–2030) és a fenntartható fejlődéssel összefüggő óceánkutatás ENSZ-évtizedére; ELISMERI, hogy az ökoszisztéma-alapú erőforrásgazdálkodással és a nem éghajlati stresszhatások csökkentésével javulhat a szárazföldi és tengeri ökoszisztémák rezilienciája és fenntarthatók lehetnek az ökoszisztéma-szolgáltatások; TISZTÁBAN VAN az idegenhonos inváziós fajok által a természetes élőhelyekre és az ökoszisztéma-szolgáltatásokra gyakorolt káros hatásokkal, és ÚGY VÉLI, hogy az idegenhonos fajok visszaszorítása – különösen azoké, amelyek az éghajlatváltozás miatt inváziós fajjá válnak – az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó intézkedésnek tekintendő;
21. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást be kell építeni a területrendezés szempontjai közé és annak irányításába az uniós és a tagállami keretek között, oly módon, hogy figyelembe veszik az éghajlatváltozásnak az éghajlati kockázatok térbeli eloszlására gyakorolt potenciális hatásait, a projektek kockázatát és életképességét, valamint a területszervezési modellek általános, hosszú távú észszerűségét;

22. ÜDVÖZLI a bizottsági közleményben meghatározott intézkedéseket, mivel azok iránymutatást nyújtanak az éghajlatváltozás hatásaival kapcsolatos adatok, legjobb gyakorlatok és jelentések gyűjtéséhez és ahhoz, hogy miként kell végrehajtani az alkalmazkodási tevékenységeket; FELKÉRI a Bizottságot, hogy a tagállamok számára biztosítson további háttér-információkat és ütemtervet a stratégia különböző végrehajtási intézkedéseiről és eszközeiről, rendszeresen tájékoztassa a Tanácsot a közleményben körvonalazott kezdeményezések végrehajtásáról, a tagállamokat pedig vonja be a stratégia végrehajtási szakaszába;
23. ELISMERI, hogy az éghajlattal kapcsolatos katasztrófák esetében növelni kell a biztosítások penetrációjának arányát annak érdekében, hogy szélsőséges időjárás és természeti katasztrófák esetén kisebb legyen a gazdasági és a társadalmi veszteség; ELISMERI a biztosítás kockázátátruházási mechanizmusként az éghajlati kockázatokhoz kapcsolódó pénzügyi veszteségek fedezésére történő használatát olyan lépésként, amely a katasztrófát követő intézkedések helyett a jobb kockázatkezelésre és -megelőzésre irányul; FELKÉRI a Bizottságot, hogy a tagállamokkal konzultálva, a már meglévő kereteket figyelembe véve és azokra építve dolgozzon ki olyan keretet, amely növeli az éghajlatváltozás okozta kockázatok elleni biztosítás alkalmazásának mértékét, annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat az olyan nemzeti katasztrófabiztosítási rendszerek előmozdításában, amelyek a felhasználókat az alkalmazkodásba való beruházásra ösztönzik;
24. ELISMERI, hogy az EU legkülső régiói az alkalmazkodást illetően már most is kemény kihívásokkal néznek szembe sajátos sebezhetőségeik miatt, ami különösen kiszolgáltatottá teszi őket az éghajlatváltozás hatásaival szemben; ÜDVÖZLI egyrészt az e hatások mérséklésére irányuló összes erőfeszítést, például az alkalmazkodással összefüggő közös kihívásokkal kapcsolatos legjobb gyakorlatoknak és megoldásoknak a legkülső régiók és azok szomszédai közötti cseréjét, amelyet a Bizottságnak és a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk és támogatniuk kell, másrészt az alkalmazkodással kapcsolatos globális és regionális kezdeményezésekhez való csatlakozást;
25. TISZTÁBAN VAN azzal, hogy, hogy más uniós régiók és társult területek, például a Földközi-tenger és az Északi-sarkvidék, többek között a szigetek és a szigetállamok szintén sajátos kihívásokkal néznek szembe az éghajlatváltozás terén;

A nemzetközi fellépés fokozása

26. ÜDVÖZLI, hogy a stratégiában most már érvényesül a nemzetközi dimenzió, figyelembe véve, hogy az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásai az Unión belül és kívül egyaránt messzemenő következményekkel járnak; EMLÉKEZTET arra, hogy a Párizsi Megállapodás meghatározta a globális alkalmazkodási célt az alkalmazkodóképesség növelésére, az ellenálló képesség erősítésére és az éghajlatváltozással szembeni kiszolgáltatottság csökkentésére vonatkozóan, és elismerte az alkalmazkodási törekvésekhez nyújtott támogatás és az azokkal kapcsolatos nemzetközi együttműködés fontosságát; ELISMERI, hogy a mérséklésre és az alkalmazkodásra irányuló fellépésre vonatkozóan kiegyensúlyozott megközelítést kell alkalmazni;
27. FELKÉRI a Bizottságot, hogy – a Párizsi Megállapodással összhangban és a katowicei éghajlatváltozási csomagot a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve – készítse el és továbbítsa a Tanácsnak az EU alkalmazkodási közleményét annak érdekében, hogy azt az Unió és tagállamai nevében a COP26 előtt időben be lehessen nyújtani az UNFCCC-nek; HANGSÚLYOZZA, hogy az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó új uniós stratégiáról szóló bizottsági közleménynek kell az EU alkalmazkodási közleményének alapjául szolgálnia, a tagállamok által az alábbiak szerint szolgáltatott információkkal együtt; FELKÉRI továbbá a tagállamokat, hogy – a Párizsi Megállapodással összhangban és a katowicei éghajlatváltozási csomagot a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve – adott esetben nyújtsák be saját nemzeti alkalmazkodási közleményeiket; HANGSÚLYOZZA, hogy a tagállamok által az irányítási rendelet szerinti jelentéstételi kötelezettségek részeként az alkalmazkodásról szolgáltatott információk alapul szolgálhatnak az ilyen tagállami beadványokhoz;

28. KIEMELI, hogy számos nemzetközi partnerünk már régóta az éghajlatváltozás frontvonalában harcol, és olyan értékes tapasztalataik vannak, amelyek segíthetnek Európának reziliensebbé válni az éghajlatváltozás hatásaival szemben; HANGSÚLYOZZA az EU-nak az alkalmazkodás globális szintű támogatásában betöltött szerepét, és NYOMATÉKOSÍTJA, hogy folyamatos támogatást kell nyújtani az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaival szemben különösen kiszolgáltatott fejlődő országoknak, különös hangsúlyt helyezve a legkevésbé fejlett országokban, a fejlődő kis szigetállamokban és Afrikában megvalósítandó alkalmazkodásra; MEGJEGYZI, hogy az alkalmazkodóképesség kialakítása terén fontos a déli szomszédság országaival és a Nyugat-Balkánnal, valamint a keleti partnerség keretében folytatott együttműködés;
29. TISZTÁBAN VAN azzal, hogy az egyre globalizálódó világban mindannyian szoros összekapcsoltságban élünk, és hogy az éghajlatváltozás hatásai átgyűrűznek a határokon és a kontinenseken; HANGSÚLYOZZA, hogy el kell mélyíteni az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos politikai szerepvállalást a nemzetközi és a regionális partnerekkel, valamint a szomszédos országokkal; KIEMELI a köz- és a magánjogi szervezetekkel kialakított, több érdekelt felet tömörítő partnerségek fontosságát, többek között a tudás, a szakértelem és az innováció megosztása és alkalmazása céljából, például az InsuResilience globális partnerség keretében; ELISMERI a tényeken alapuló információk gyarapításának és cseréjének fontosságát az éghajlati kockázatok értékelése és kezelése, a biztosítási és egyéb kockázatfinanszírozási mechanizmusok előmozdítása, valamint a nyomon követés és az értékelés javítása szempontjából; HANGSÚLYOZZA, hogy gondoskodni kell az innovatív megoldásokkal kapcsolatos tudás és szakértelem cseréjéről, valamint lehetővé kell tenni a helyi ismeretek hasznosítását és növelni kell az alkalmazkodási intézkedések terén való felelősségvállalást a helyi önkormányzatok és szereplők körében; HANGSÚLYOZZA, hogy a humanitárius, a fejlesztési és a béke iránti törekvések összekapcsolását előtérbe helyező megközelítés alapvető fontosságú ahhoz, hogy az instabil és a konfliktus sújtotta országok rezilienssé váljanak az éghajlatváltozás hatásaival szemben; KIEMELI, hogy a nemzetközi stabilitás és biztonság összefüggésében a fenyegetéseket megsokszorozó tényezőként jelennek meg az éghajlatváltozás hatásai, amelyek elsősorban a már amúgy is instabil és kiszolgáltatott helyzetben lévő embereket érintik; TUDATÁBAN VAN annak, hogy az éghajlati kockázatokkal és az előrejelzéssel kapcsolatos olyan megfelelő értékelésekre van szükség, amelyek előtérbe helyezik az éghajlatváltozás esetleges biztonsági következményeit;

30. HANGSÚLYOZZA, hogy az EU alkalmazkodással kapcsolatos külső tevékenységének az ENSZ fenntartható fejlődési céljaira irányuló gazdasági, környezeti és társadalmi fejlődési modellen, a Párizsi Megállapodáson és annak hosszú távú céljain és végrehajtási keretén, a sendai katasztrófakockázat-csökkentési kereten és az európai zöld megállapodáson kell alapulnia, az EU nemzetközi partnerének számító fejlődő országok nemzeti tervezési folyamatait, politikáit és stratégiáit is figyelembe véve;
31. TUDATÁBAN VAN annak, hogy sürgősen szükség van az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásnak a Párizsi Megállapodással összhangban, köz- és magánforrásokból egyaránt történő nemzetközi finanszírozására, valamint e finanszírozásnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló intézkedésekre történő hatékonyabb felhasználására; ELISMERI, hogy javítani kell az alkalmazkodás finanszírozásának minőségét, hatékonyságát és kiszámíthatóságát; KIEMELI, hogy vissza nem térítendő alkalmazkodástámogatási forrásokra van szükség, különösen a legkiszolgáltatottabb országok esetében, és hogy magánfinanszírozást kell mozgósítani a partnerországok alkalmazkodási intézkedéseinek támogatásához, többek között az alkalmazkodási kérdéseknek az összes pénzügyi mozgás tekintetében való általános érvényesítése révén; ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI az EU és a tagállamok elkötelezettségét az éghajlatváltozás elleni küzdelem nemzetközi finanszírozásának további fokozása iránt; HANGSÚLYOZZA, hogy a külső finanszírozási eszközöknek kiegyensúlyozott módon kell irányulniuk a mérséklést és az alkalmazkodást célzó fellépésekre is; arra SÜRGET minden fejlett országot és az olyan egyéb feleket, amelyeknek ez módjában áll – így többek között a nemzetközi pénzügyi szervezeteket és a fejlesztési bankokat –, hogy a Párizsi Megállapodással összhangban növeljék az alkalmazkodásra szánt finanszírozást, gondoskodva arról, hogy a nyújtott finanszírozás végrehajtását és hatékonyságának folyamatos értékelését átláthatóság jellemezze.
-